

KIRKON KULMALTA

Arja Timonen

Avartunut kyynikko

Terveys on tärkeintä: oma ja läheisten, jopa lemmikkien hyvinvointi! Kysyypä asiaa keneltä vain, saa saman vastauksen. Rikkauksiin ja rakkauksiin rinnastettaessa nykäisee terveys pisimmän korren.

Erilaiset henkiparantajat ja vaihtoehtohoidot vetävät väkeä tykönsä. Ihmiset ovat valmiita kokeilemaan mitä tahansa, kun on kyse terveydestä. Ja raha vaihtaa omistajaansa.

Kirkotkin täyttyvät apua etsivistä, kunhan puhujaksi ilmaantuu paranemista rukoilevia saarnamiehiä tai -naisia. Menestysteologia puolestaan kuulutti, että kristitty ei sairasta, jos hengen asiat ovat tolallaan.

Monenlaista suoranaista manipulointia olen tavannut suhtautuakseni varauksellisesti kaikenlaisiin paranemista korostaviin hengenliikehdintöihin.

Kuullessani ensi kertaa Healing Room-toiminnasta arvelin, että jälleen kerran amerikkalaista hapatusta.

Liikkeen historia kertoo, että John G. Lake, "Parantumisen mies", perusti Healing Roomit eli Rukousklinikat Spokaneen, Washingtoniin noin 1915. Vuosina 1915–1920 Spokane julistettiin virallisesti Yhdysvaltain terveimmäksi kaupungiksi. Väitetään, että lääkäreiden keskuudessa John Lake ei ollut suosittu, sillä hän vei työllään lääkärin toimeentulon. Niin tai näin, Laken ympärille keskittynyt toiminta tyrehtyi hänen kuoltuaan.

1990-luvulla Cal Piercen löydettyä John Laken hengellisen perinnön, parantumishuoneet perustettiin uudestaan. Rukousklinikkoita on käynnistetty vauhdilla kaikkialle maailmaan, puolitoista vuotta sitten liike luotsattiin Suomeen. Salo ja Lieto ovat jo saaneet omat Healing Roominsa, Turussa toiminta käynnistyy lähiaikoina.

Suomalainen versio huomioi ihmisen koko elämäntilanteen kaikkine tarpeineen, esirukousta voi pyytää vaikkei sairastaisikaan.

Menin tekemään lehtijuttua Rukousklinikasta. Olotila jälkikäteen oli kuin laulussa: "Mitä siitä kertoisin, kysyjälle vastaisin?"

Olin kosketettu. Yhteiskristillisuus, rauhallinen eleettömyys, selkeä järjestys toimintatavassa ja läsnäolon lämpö eivät voineet olla vaikuttamatta. Ei utelua, uskonmäärän testausta, tunteiden nostatusta tai ylisanoja, ei katteettomia lupauksia, hihhulointia, hokemisia, eikä koskemista ilman lupaa. Poissa olivat uteliaat silmät ja ylimääräinen yleisö.

Kolmesta maallikosta muodostuva rukoustiimi oli vain minua varten tuon hetken, ainoana motiivinaan halu palvella Herraansa ja lähimmäistään. Jeesuksen läsnäolossa, kuten perusajatukseen kuuluu. Sääntöjen mukaisesti rukouksessa käytettiin arkikieltä. Uskaltaisinpaa sanoa tapahtuneen kohtaamisen Yläkerran ja alakerran väen kesken.

Suosittelen! Eikä maksa kuin vaivan.

•Kirjoittaja on salolainen toimintaterapeutti.